BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 26 februari 1969

waarbij de Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd de verhoging van het recht van haar nationale douanetarief naar het peil van het gemeenschappelijk douanetarief uit te stellen voor de invoer van 21.000 ton ruw aluminium

(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)

(69/85/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, en met name op artikel 26,

Gezien de brief van 18 november 1968, waarbij de Bondsrepubliek Duitsland heeft verzocht om verlenging tot en met 31 december 1969 van de bij beschikking van de Commissie van 26 april 1968 (1) verleende machtiging om voor ruw aluminium van post ex 76.01 A van het gemeenschappelijk douanetarief een douanerecht ter hoogte van 3 % toe te passen in het kader van een contingent ter grootte van 21.000 ton, vanaf 1 juli 1968 tot en met 31 december 1968,

Gezien het telexbericht van 10 januari 1969, waarin verdere gegevens ter aanvulling van de genoemde brief werden verstrekt,

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland momenteel voor ruw aluminium in het kader van het genoemde contingent een douanerecht van 9 % zou moeten toepassen op grond van de beschikking van de Raad van 26 juli 1966 (2);

Overwegende evenwel dat de Europese Economische Gemeenschap in het kader van het G.A.T.T. de verbintenis heeft aangegaan om vanaf de inwerkingtreding van het protocol van Genève (1967) een jaarlijks communautair tariefcontingent ter grootte van 130.000 ton tegen een recht van 5 % te openen voor ruw aluminium; dat voor de Gemeenschap het bedoelde protocol thans van toepassing is; dat de Bondsrepubliek Duitsland ingevolge Verordening (EEG) nr. 2118/68 van de Raad van 20 december 1968 (3) voor het jaar 1969 in het kader van het vorengenoemde bij overeenkomst vastgestelde communautaire tariefcontingent een aanvankelijk aandeel ter grootte van 66.000 ton toegewezen krijgt, eventueel te vermeerderen door opneming van extra hoeveelheden uit de communautaire reserve van 18.500 ton, waarin de bedoelde verordening voorziet; dat deze verordening geen bepaling bevat welke het mogelijk maakt het onderhavige contingent van 21.000 ton buiten het vorengenoemde aanvankelijke aandeel te houden; dat derhalve rekening mag worden gehouden met het recht van 5 % waartegen de betrokken hoeveelheid van 21.000 ton ruw aluminium kan worden ingevoerd;

Overwegende dat volgens het thans vigerende Duitse douanetarief, invoer in het kader van het eerder bedoelde contingent afhankelijk is van de voorwaarde dat tegenover iedere invoer van een ton ruw aluminium de voorafgaande uitvoer van ten minste twee ton aluminiumoxyde staat;

Overwegende dat de Bondsrepubliek Duitsland haar verzoek motiveert met de omstandigheid dat de bijzondere situatie van de bij die gecombineerde export-importregeling betrokken Duitse onderneming sedert de eerdergenoemde beschikking van de Commissie van 26 april 1968 ongewijzigd is gebleven en dat het aluminiumoxyde van de bedoelde onderneming in verband met zijn hoge kostprijs zonder die regeling niet kon worden verkocht; dat de toepassing van een recht van 5 % op ruw aluminium, ingevoerd in het kader van het betrokken contingent, een gevaar zou betekenen voor het bestaan zelf van de bedoelde Duitse onderneming; dat de Bondsrepubliek Duitsland voorts betoogt dat de toepassing van het recht van 2 %, en vervolgens van 3 % ingevolge de beschikkingen van de Commissie van 21 december 1966 (4) en van 26 april 1968, heeft geleid tot een teruggang van de invoer van het betrokken ruw aluminium; dat de aanvragende Lid-Staat tevens melding maakt van de moeilijkheden van handelspolitieke aard die voor hem uit een verhoging van het recht met 3 % zouden voortvloeien; dat de Bondsrepubliek Duitsland in verband daarmede wijst op het grote overschot op haar betalingsbalans ten opzichte van Oostenrijk, het derde land dat bij de vorenbedoelde export-importregeling is betrokken; dat voorts de bij de regeling betrokken Duitse onderneming niet voor eind 1969 over een eigen installatie voor de elektrolyse van aluminium zal beschikken en derhalve in een nadelige concurrentiepositie zal verkeren ten opzichte van de andere aluminiumproducenten in Duitsland;

Overwegende dat dient te worden nagegaan enerzijds hoe de concurrentiepositie van de betrokken

(1) PB nr. L 110 van 11. 5. 1968, blz. 12.
(2) PB nr. 165 van 21. 9. 1966, blz. 2971/66.
(3) PB nr. L 310 van 27. 12. 1968, blz. 15.
(4) PB nr. 9 van 17. 1. 1967, blz. 125/67.

Duitse onderneming is ten aanzien van de twee in aanmerking komende produkten, namelijk aluminiumoxyde en ruw aluminium, en anderzijds in welke mate de toepassing van een aan het gemeenschappelijk douanetarief aangepast recht voor ruw aluminium in het kader van het betrokken contingent aanleiding zou geven tot het stopzetten van het desbetreffende handelsverkeer;

Overwegende dat volgens de door de Bondsrepubliek Duitsland verstrekte gegevens de uitvoer van aluminiumoxyde in het kader van het betrokken handelsverkeer voor het jaar 1967 betrekking had op 41.804 ton ter waarde van 13.586.000 DM en voor de eerste 8 maanden van 1968 op 30.797 ton ter waarde van 10.016.000 DM, in beide gevallen dus tegen een prijs van 325 DM/ton; dat deze prijs vrijwel gelijk is aan de sedert 1964 genoteerde prijzen; dat ten aanzien van de invoer van aluminiumoxyde in Duitsland de aanvragende Lid-Staat gegevens heeft verstrekt betreffende aluminiumoxyde dat bestemd was voor de produktie van aluminium, terwijl voor de vorige jaren kennis was gegeven van de statistieken betreffende de Duitse invoer van aluminiumoxyde van onverschillig welke oorsprong; dat in Duitsland aluminiumoxyde bestemd voor de produktie van aluminium werd ingevoerd tegen gemiddelde prijzen van 315 DM/ton in 1967 en 319 DM/ton in de eerste 6 maanden van 1968; dat van deze invoer 75 % afkomstig was uit Guinea in 1967 en 86,3 % in de eerste 6 maanden van 1968; dat deze invoer derhalve het meest representatief is op de Duitse markt en als vergelijkingspunt kan worden gebruikt; dat deze invoer plaatsvond tegen 326 DM/ton in 1967 en 324 DM/ton in de eerste 6 maanden van 1968; dat derhalve schijnt te mogen worden aangenomen dat de prijs voor aluminiumoxyde dat wordt uitgevoerd in het kader van de vorengenoemde regeling ongeveer op hetzelfde niveau ligt als de prijs van ingevoerd aluminiumoxyde; dat evenwel in aanmerking dient te worden genomen dat het in elk geval moeilijk is dergelijke prijzen te beoordelen daar de aluminiumsector in zeer sterke mate geïntegreerd is en de voor aluminiumoxyde aangegeven waarde van onderneming tot onderneming aanmerkelijk kan variëren; dat daaruit dan ook bezwaarlijk kan worden opgemaakt dat de betrokken Duitse onderneming zich, ten aanzien van aluminiumoxyde, in een voordelige of nadelige concurrentiepositie bevindt;

Overwegende dat volgens de door de aanvragende Lid-Staat verstrekte gegevens de invoer van ruw aluminium in het kader van het betrokken contingent over het jaar 1967 17.869 ton bedroeg ter waarde van 35.050.000 DM, d.i. een gemiddelde prijs van 1961 DM/ton; dat genoemde invoer in de eerste 8 maanden van 1968 6.278 ton bedroeg ter waarde van 11.500.000 DM, d.i. 1.831 DM/ton; dat deze prijzen lager zijn dan de wereldmarktprijs voor ruw aluminium, welke in 1967 en gedurende de eerste 6 maanden van 1968 ongeveer 2.210 DM/ton bedroeg en thans ongeveer 2.300 DM/ton bedraagt; dat de in de Bondsrepubliek Duitsland normaal toegepaste binnenlandse prijzen ongeveer 2.160 DM/ton (inclusief belastingen) bedroegen in de eerste 6 maanden van 1968 en dat zij thans 2.250 DM/ton bedragen, zodat zij hoger zijn dan de prijs die voor uit Oostenrijk ingevoerd ruw aluminium zou gelden indien daarop een douanerecht van 5 % werd toegepast; dat de aanvragende Lid-Staat in dat opzicht evenwel melding maakt van kortingen die de buitenlandse producenten op de Duitse aluminiummarkt zouden toestaan; dat, zelfs bij afwezigheid van enig douanerecht, die kortingen de concurrentiepositie van de Duitse onderneming reeds zouden aantasten, met name ten aanzien van de verkoop van een gedeelte van het in het kader van het betrokken contingent ingevoerde ruwe aluminium, waarvoor zij niet over vaste afzetmogelijkheden beschikt; dat het niet gemotiveerd schijnt te zijn aan deze factor een beslissende betekenis toe te kennen daar de bedoelde praktijken slechts onvolledig bekend zijn en naar gelang van de buitenlandse leveranciers vrij grote verschillen kunnen vertonen;

Overwegende dat de invoer van ruw aluminium in het kader van het betrokken contingent betrekking had op 20.368 ton in 1966, in welk jaar vrijdom van douanerechten gold; dat die invoer in 1967 17.869 ton bedroeg; dat van deze 17.869 ton 6.489 ton werd ingevoerd gedurende de eerste 6 maanden van het jaar, vrijwel met vrijdom van douanerechten aangezien het bij beschikking van de Commissie van 21 december 1966 vastgestelde recht van 2 % eerst op 24 juni 1967 in werking is getreden; dat tijdens de laatste zes maanden van hetzelfde jaar 11.380 ton werd ingevoerd tegen een recht van 2 %; dat in de eerste 8 maanden van 1968 6.278 ton werd ingevoerd eerst tot 30 juni, tegen een recht van 2 % en vervolgens tegen een recht van 3 % vanaf 1 juli; dat in haar verzoek van 18 november 1968 de Duitse Regering erkent dat wegens de sterke vraag naar aluminium de invoer in het kader van het bedoelde contingent zal toenemen tijdens de laatste maanden van het jaar; dat het in deze omstandigheden redelijk is aan te nemen dat in 1968 en ondanks de toepassing van een recht van 3 % vanaf het tweede halfjaar van 1968 de invoer ten minste hetzelfde beeld zal vertonen als in 1967, tijdens welk jaar veel meer tijdens de laatste maanden werd ingevoerd dan in de eerste maanden; dat men derhalve bezwaarlijk staande kan houden dat een overigens nog onzekere teruggang van de invoer in 1968 toe te schrijven zou zijn aan de toepassing van het recht van 3 %; dat in elk geval de Bondsrepubliek Duitsland om verlenging van de eerdergenoemde beschikking van 26 april 1968 heeft verzocht; dat de vaststelling van een recht ter hoogte van 3 % het voornaamste onderdeel van die beschikking uitmaakt;

Overwegende dat het niet uitgesloten is dat de onmiddellijke toepassing van een recht van 5 % op ruw aluminium tot gevolg zou kunnen hebben dat de betrokken Duitse onderneming helemaal geen be-

lang meer heeft bij de voortzetting van de eerdergenoemde export-importregeling; dat derhalve de vraag kan worden gesteld of met name de structuur van die onderneming zodanig is dat de aan een stopzetting van de regeling verbonden bezwaren kunnen worden ondervangen; dat in casu deze onderneming niet tot het stadium van het ruwe aluminium is geïntegreerd en slechts een betrekkelijk kleine produktie-eenheid vormt in vergelijking met de meeste van haar concurrenten die wel geïntegreerd zijn; dat deze omstandigheden het voor de betrokken onderneming moeilijk kunnen maken nieuwe afzetgebieden te vinden; dat deze moeilijkheden ernstig zouden kunnen zijn, voornamelijk indien de betrokken onderneming er niet meer in slaagt het gedeelte van haar produktie van alumiumoxyde dat momenteel overtollig schijnt te zijn in ongewijzigde staat of na verwerking af te zetten; dat die mogelijkheid niet uitgesloten mag worden geacht; dat uit het vorenstaande volgt dat de betrokken Duitse onderneming moeilijkheden zou kunnen ondervinden indien op ruw aluminium dat in het kader van de eerdergenoemde regeling wordt ingevoerd een recht van 5 % werd toegepast;

Overwegende dat, nog afgezien van de bezwaren die voor de Duitse onderneming verbonden zouden kunnen zijn aan een eventuele stopzetting van de genoemde regeling en afgezien van de repercussies daarvan op nationaal niveau, dient te worden opgemerkt dat die stopzetting, indien zij zich zou voordoen, moeilijkheden van handelspolitieke aard kan medebrengen, ingevolge de bijzondere oorsprong van het betrokken handelsverkeer voor de aanvragende Lid-Staat;

Overwegende dat op grond van het vorenstaande mag worden aangenomen dat de aanvragende Lid-Staat met bijzondere moeilijkheden te kampen heeft;

Overwegende dat de Duitse moeilijkheden weliswaar alle aandacht verdienen en uit een communautair oogpunt van invloed kunnen zijn op de betrekkingen met een derde land maar dat toch rekening moet worden gehouden met het feit dat de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief voor industriële produkten sedert 1 juli 1968 integraal van toepassing zijn, ingevolge de beschikking van de Raad van 26 juli 1966; dat de door de aanvragende Lid-Staat ondervonden moeilijkheden niet van die aard zijn dat zij hem kunnen ontslaan van de verplichting om ten aanzien van het recht dat aan het zogenaamde „veredelingscontingent" voor 21.000 ton ruw aluminium verbonden is de aanpassing aan het gemeenschappelijk douanetarief voort te zetten; dat het derhalve gemotiveerd lijkt naar een oplossing te zoeken die zoveel mogelijk erop gericht is de aanvragende Lid-Staat, met behoud van de mogelijkheid om voorzieningen te treffen ter bescherming tegen de moeilijkheden welke zich zouden kunnen voordoen, ertoe te brengen verder te gaan met de uitvoering van zijn communautaire verplichtingen;

Overwegende dat de Commissie in haar beschikking van 26 april 1968 van oordeel was dat voor het jaar 1968 de oplossing waarbij in de ruimste mate rekening werd gehouden enerzijds met de bijzondere moeilijkheden welke zich voor de aanvragende Lid-Staat voordoen en anderzijds met het gevorderde stadium van de douane-unie, erin bestond aan de Bondsrepubliek Duitsland machtiging te verlenen om tot 30 juni 1968 een recht van 2 % en vervolgens vanaf 1 juli 1968 een recht van 3 % toe te passen; dat uit het bovenstaande blijkt dat de situatie van de betrokken Duitse onderneming over het algemeen niet noemenswaardig is gewijzigd, ook al blijkt uit de genoemde aanvraag dat deze onderneming aan het begin van 1970 zal beschikken over een eigen installatie voor elektrolyse van aluminium; dat evenwel rekening moet worden gehouden met de ontwikkeling van de conjunctuur in de bedrijfstak waarin deze onderneming werkzaam is; dat in dit opzicht in de industrielanden en vooral in de Bondsrepubliek Duitsland een expansie in de aluminiumsector wordt waargenomen, zoals wordt bevestigd door de bewoordingen van het hierboven bedoelde Duitse verzoek van 18 november 1968 evenals door het feit dat de Duitse Regering eind 1968 aanspraak had gemaakt op een extra hoeveelheid van meer dan 30.000 ton uit de communautaire reserve van het tariefcontingent van 130.000 ton, dat in het kader van het G.A.T.T. geconsolideerd is en bij beschikking van de Raad van 29 februari 1968 was geopend; dat naast deze gunstige economische situatie van de betrokken Duitse onderneming ook nog moet worden gewezen op de recente prijsstijging van ruw aluminium op de meeste markten, waaronder ook de markt van de Bondsrepubliek Duitsland; dat het in deze omstandigheden dienstig is aan de Bondsrepubliek Duitsland machtiging te verlenen om op haar invoer van ruw aluminium in het kader van de vorengenoemde regeling een recht toe te passen ter hoogte van 3,5 % tot 31 december 1969; dat, indien de aanvragende Lid-Staat gebruik zou maken van de bepalingen welke van toepassing zijn ten aanzien van het passieve veredelingsverkeer, de douanelast voor ingevoerd aluminium in aanzienlijke mate zou worden verminderd;

Overwegende dat toestemming tot het toepassen van een afwijkende maatregel zoals de in artikel 26 van het Verdrag bedoelde machtiging slechts voor een beperkte periode kan worden verleend en dat het in het onderhavige geval dienstig is de einddatum op 31 december 1969 vast te stellen;

Overwegende dat de in deze beschikking bedoelde hoeveelheid van 21.000 ton ruw aluminium, samen met de overige invoer waartoe ingevolge hetzelfde artikel 26 nog kan worden overgegaan in het kader van een nog geldende machtiging van de Bondsrepubliek Duitsland, niet meer dan 5 % uitmaakt van de waarde van de invoer van de Bondsrepubliek Duitsland uit derde landen gedurende het laatste jaar waarover statistische gegevens beschikbaar zijn,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De Bondsrepubliek Duitsland wordt gemachtigd om gedurende de periode van 1 januari 1969 tot en met 31 december 1969 een douanerecht ter hoogte van 3,5 % toe te passen op ruw aluminium van post ex 76.01 A, uit derde landen ingevoerd in het kader van een tariefcontingent ter grootte van 21.000 ton.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Brussel, 26 februari 1969.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean REY

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 27 februari 1969

houdende wijziging van de beschikking van de Commissie van 16 december 1968 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om boter uit overheidsopslag tegen verlaagde prijs te verkopen

(Slechts de tekst in de Nederlandse taal is authentiek)

(69/86/EEG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 804/68 van de Raad van 27 juni 1968 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelprodukten (1), en met name op artikel 35,

Overwegende dat bij beschikking van de Commissie van 16 december 1968 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om boter uit overheidsopslag tegen verlaagde prijs te verkopen (2), Nederland, gezien de overschotten op de botermarkt en ten einde de afzet van de opgeslagen boter in deze Lid-Staat te bevorderen, werd gemachtigd om tot en met 28 februari 1969 3.000 ton door de overheid opgeslagen boter, bestemd voor direct verbruik, tegen verlaagde prijs te verkopen; dat deze hoeveelheid boter vóór de vastgestelde datum door het interventiebureau werd afgezet en dat de consumptie in de betrokken Lid-Staat door de genomen maatregelen werd gestimuleerd; dat het derhalve dienstig is Nederland toe te staan op de vastgestelde voorwaarden een nieuwe hoeveelheid van 3.000 ton boter te verkopen; dat derhalve de geldigheidsduur van de machtiging tot 1 april 1969 dient te worden verlengd;

Overwegende dat de in deze beschikking vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelprodukten,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

Artikel 1 van de beschikking van de Commissie van 16 december 1968 waarbij het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om boter uit overheidsopslag tegen verlaagde prijs te verkopen, komt als volgt te luiden :

„Het Koninkrijk der Nederlanden wordt gemachtigd om vóór 1 april 1969 en op de in artikelen 2 en 3 omschreven voorwaarden over te gaan tot de verkoop van 6.000 ton boter, waarvoor maatregelen zijn getroffen als bedoeld in artikel 21, lid 2, van Verordening nr. 13/64/EEG (3) of in artikel 6, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 804/68."

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Koninkrijk der Nederlanden.

Brussel, 27 februari 1969.

Voor de Commissie
De Voorzitter
Jean REY

---

(1) PB nr. L 148 van 28. 6. 1968, blz. 13.
(2) PB nr. L 12 van 17. 1. 1969, blz. 6.
(3) PB nr. 34 van 27. 2. 1964, blz. 549/64.